

обувка, но веднага скочи отъ ужасъ и се дръпна къмъ вратата. Господинътъ имаше нѣ кракъ, а конско копито.

Ехе, — помисли Тодоръ — вижъ, каква била работата! Първо и първо той трѣбваше да се прекръсти, после да остави всичко и да бѣга надолу. Но веднага му дойде на умъ, че за първи и вѣроятно за последенъ пжтъ среща въ живота си нечиста сила, и да не се възползува отъ нейнитѣ услуги, би било глупаво. Той направи усилие надъ себе си и реши да изпита щастието си. Сключи отзадъ ржцетѣ си, за да не се кръсти, изкашла се и почна:

— Казватъ, че нѣма нищо по-проклето и по-лошо на свѣта отъ нечистата сила, а азъ мисля, господине, че нечистата сила е най-образована. Дяволътъ, да извините, има копита и опашка отзадъ, но пѣкъ въ главата си има повече умъ, отколкото у който щете студентъ.

- Обичамъ азъ такива думи, — каза поласканиятъ „господинъ“. Благодаря ти, майсторе! Кажи ми, какво искашъ!

И майсторътъ, безъ да губи време, почна да се оплаква отъ сждбата си. Почна отъ туй, че отъ детинство завижда на богатитѣ. Винаги му е било мжно, че не всички хора живѣятъ еднакво, въ голѣми кжщи и не яздатъ богати файтони. Защо, пита се, той е беденъ? По-лошъ ли е той, напимѣръ отъ Кузма Лебедкинъ отъ Варшава, който има своя кжща, и жена му носи капела? Нима той нѣма сжщо такъвъ носъ, такива ржце, крака, глава, грѣбнакъ, какъвто иматъ богатитѣ, — тогава, защо той да е длъженъ да работи когато другитѣ си почиватъ, спятъ или се разхождатъ? Защо да е жененъ за Мария, а не за дама, която да е добре парфюмирана? Въ кжщитѣ на богатитѣ си клиенти той често бѣ виждалъ красиви госпожици, но